Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1917-07-18], [iš Krasnaja Polianos – į Iskorostį].

Esu Krasnoj Polianoj. Aplinkui

Esu Krasnoj Polianoj [1]. Aplinkui tokie aukšti kalnai, o viduryj toks lygus klonis! Pernakvojome ir eisime toliau į kalnų ežerus — Kardevačo [2], Ricos [3], į didelius kalnus. Kalnus Psišchos [4] ir Psyrtos, į Centro ir Rytų Kaukazą ir į Suchumą [5]. Tuose ežeruos vanduo toks šaltas, kad jokia žuvis negyvena, tos šalys tokios laukinės, kad ne tik žmonės, bet ir meškos ne visuomet drįsta vaikščiot. Mano pareiga — malkas skaldyt ir šaukštus mazgot. Tat dabar esu su šaukštais upėj „Бешенка“ [6]. Bučiuoju Tave, Tau lengva maldelė iš kalnų šalies.

Sudieu.

Bučiu[o]j[u]. B[a]lyt[is]

KOMENTARAI

[1] Krasnaja Poliana – miesto tipo gyvenvietė Rusijoje, Krasnodaro krašte, priklausanti kurortinio Sočio Adlerio rajonui.

[2] Kardyvačas – vienas iš gražiausių ir antras pagal dydį ežeras Krasnodaro krašte.

[3] Rica – ežeras Kaukazo kalnuose Gruzijos (Abchazijos) vakarinėje dalyje.

[4] Pseašcho kalnas – vienas iš didžiausių kalnų Adygėjoje.

[5] Suchumis – miestas Gruzijoje, prie Juodosios jūros kranto.

[6] ~ *rus* =Bešenka – dešinysis ilgiausios Rusijos upės Mzymtos intakas, įteka ties Krasnaja Poliana.